
inzake het tussen hem en de drie centrales van overheidspersoneel ACOP, CCOOP en CMHF (hierna te noemen de centrales) gerezen geschil met betrekking tot het Sociaal Plan MEOB.

De adviesaanvraag van het bevoegd gezag alsmede het verslag van de hoorzitting van 2 juli 1997 zijn bij dit advies gevoegd en maken er als zodanig deel van uit.

INHOUD GESCHIL en LOOP VAN HET OVERLEG

Blijkens de adviesaanvraag van het bevoegd gezag van 30 mei 1997 heeft het geschil betrekking op het feit dat naar het oordeel van het bevoegd gezag de emolumenten zoals beschreven in het Sociaal Plan MEOB en de bijlagen de gevolgen van de verplaatsing van het MEOB van Oegstgeest naar Den Helder voldoende mitigeren en dat deze emolumenten de gedane toezeggingen voldoende gestand doen. De centrales daarentegen hebben het Sociaal Plan in de huidige vorm als onvoldoende aangemerkt en derhalve afgewezen.

In de bovenvermelde adviesaanvraag worden de geschilpunten, uitgaande van het inzicht van de centrales, als volgt op hoofdlijnen geformuleerd:

- a. de hoogte van de functieverplaatsingstoelage is te gering en deze toelage dient voor iedere in de verplaatsing betrokken medewerker van het MEOB te gelden;
- b. de compensatie voor de extra tijd ("reistijd is werktijd") en compensatie van de reiskosten die door de verplaatsing van het MEOB ontstaan zijn onvoldoende geregeld;
- c. het wonen in Den Helder wordt bemoeilijkt als gevolg van de aan de verhuizing gekoppelde gevolgen;
- d. de 55+ regeling is niet gerelateerd aan de SBK-wachtgeldregeling maar aan het Werkloosheidsbesluit defensiepersoneel;
- e. er wordt onvoldoende/geen invulling gegeven aan de gewenste vrijwilligheid bij het personeel al dan niet bij het zich naar Den Helder verplaatsende MEOB werkzaam te blijven.

Alvorens het bevoegd gezag zich met een adviesaanvraag tot de commissie heeft gewend, is door partijen vanaf december 1996 tot en met mei 1997 in de Bijzondere commissie burgerpersoneel van de Koninklijke Marine (hierna te noemen BCBPKM) over het Sociaal Plan MEOB overleg gepleegd. Uit de verslagen van de overlegvergaderingen blijkt dat partijen over vele punten ten aanzien van het Sociaal Plan overeenstemming hebben bereikt. Thans is nog een vijftal geschilpunten overgebleven waarop partijen elkaar niet hebben kunnen vinden.

Standpunt bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag stelt zich op het standpunt dat de emolumenten zoals deze zijn beschreven in het Sociaal Plan MEOB de gevolgen van de verplaatsing van het MEOB van Oegstgeest naar Den Helder voldoende mitigeren en de gedane toezeggingen voldoende gestand doen. Door het bevoegd gezag wordt erkend dat de onderhavige reorganisatie niet slechts een niet geringe uitwerking heeft op het MEOB-personeel, maar ook op hun gezinnen. Dit heeft ertoe geleid dat door het bevoegd gezag een Sociaal Plan MEOB is opgesteld, dat aanzienlijk ruimer is dan tot op heden het geval is geweest. Naar zijn mening getuigt het Sociaal Plan zonder meer van de door de centrales gevraagde ruimhartige benadering, hetgeen ook door de staatssecretaris werd beoogd.

Standpunt centrales van overheidspersoneel.

De centrales hebben gemeend aan de commissie geen schriftelijk commentaar op de adviesaanvraag van het bevoegd gezag te moeten doen toekomen. Uit de verslagen van de overlegvergaderingen van de BCBPKM kan hun standpunt ten aanzien van de vijf geschilpunten als volgt worden samengevat.

ad a. functieverplaatsingstoelage.

De centrales zijn van mening dat de door het bevoegd gezag aangeboden functieverplaatsings-toelage van f. 16.300,- voor een ambtenaar met een eigen huishouding en van f. 8.150,- voor een ambtenaar zonder eigen huishouding te gering is. Bovendien zijn zij van mening dat geen onderscheid dient te worden gemaakt tussen een werknemer met en een werknemer zonder eigen huishouding. De centrales achten een vermeerdering van de toelage tot een bedrag van f. 25.000,- voor een ieder redelijk.

ad b. compensatie reistijd en volledige compensatie reiskosten.

In het kader van het verlichten van de zich voor het MEOB-personeel voordoende ongemakken zijn de centrales van mening dat een substantieel deel van het dagelijks heen en weer reizen onder werktijd dient plaats te vinden en dat dit emolument niet beperkt dient te worden tot de weekeinden indien blijkt dat dagelijks heen en weer reizen niet tot de mogelijkheden behoort. Met betrekking tot de te maken reiskosten voor het personeel dat niet meeverhuist naar Den Helder wensen de centrales een volledige compensatie van de gemaakte reiskosten en geen tegemoetkoming in de reiskosten zoals door het bevoegd gezag is bepaald. Uitgangspunt hierbij is dat er geen kosten mogen ontstaan voor de MEOB-werknemer. In ieder geval mogen de werknemers niet geconfronteerd worden met een achteruitgang in inkomen.

ad c. het wonen in Den Helder wordt bemoeilijkt als gevolg van de aan de verhuizing gekoppelde gevolgen.

De centrales zijn van mening dat het wonen in Den Helder voor het MEOB-personeel door een aantal omstandigheden zeer bemoeilijkt wordt. Hierbij denken zij onder meer aan de bijkomende kosten van de verhuizing en het verlies van de inkomsten van de partner. Ten aanzien van dit laatste punt merken de centrales op dat, ondanks de verplichting die het bevoegd gezag in deze op zich heeft genomen zich tot het uiterste in te spannen ervoor te zorgen dat de werkende partners ook in Den Helder aan de slag kunnen komen, er vele onzekerheden bestaan. Zo is het nog maar de vraag of de werkende partner inderdaad in Den Helder aan de slag kan.

ad d. 55+ regeling.

Het voornaamste bezwaar dat de centrales aanvoeren tegen deze regeling is dat hierop niet de SBK-wachtgeldregeling van toepassing is, maar de op het moment van de peildatum van 1 januari 2000 geldende regeling, in casu het Werkloosheidsbesluit defensiepersoneel, zijnde een WW-conforme regeling.

ad e. er wordt onvoldoende/geen invulling gegeven aan de gewenste vrijwilligheid van het personeel al dan niet bij het MEOB werkzaam te blijven.

De centrales zijn van mening dat alvorens te kiezen tussen heen en weer reizen of verhuizen, het personeel in de gelegenheid zou moeten worden gesteld in eigen omgeving naar een andere functie te zoeken, hetgeen impliceert een keuze voor het herplaatsingstraject met alle mogelijkheden. In geval een werknemer niet wenst te verhuizen naar Den Helder zou in samenwerking met het bevoegd gezag in de huidige regio naar een andere functie gezocht moeten kunnen worden.

Tijdens de hoorzitting van de commissie op 2 juli 1997 hebben partijen hun standpunt met betrekking tot het geschil nader toegelicht.

OVERWEGINGEN EN ADVIES

Op grond van de haar ter beschikking staande stukken en op grond van hetgeen door partijen tijdens de op 2 juli 1997 gehouden hoorzitting naar voren is gebracht heeft de commissie het volgende in haar beschouwingen betrokken.

Allereerst beantwoordt de commissie de vraag of de adviesaanvraag van het bevoegd gezag ontvankelijk is; zij doet dit in bevestigende zin. Zij stelt vast dat het overeenstemmingsvereiste in het onderhavige geschil niet van toepassing is, hetgeen impliceert dat het bevoegd gezag, ondanks een aantal nog bestaande geschilpunten met de centrales, tot uitvoering van het Sociaal Plan MEOB had kunnen overgaan. De commissie acht het niet tot haar taak behoren om in onderhandelingen te worden betrokken, maar dient na te gaan of alle fasen die doorlopen zijn de toets van open, reëel en voltooid overleg kunnen doorstaan als één der betrokken partijen om advies vraagt.

De commissie constateert dat tot dusverre sprake is geweest van een open en reëel overleg, hetgeen tussen partijen heeft geleid tot overeenstemming op een groot aantal punten met betrekking tot het Sociaal Plan. De commissie stelt vast, hetgeen eveneens door partijen ter hoorzitting is bevestigd, dat de onderhandelingen over het Sociaal Plan in een goede sfeer en in een hoog tempo hebben plaatsgevonden. Wellicht mede ten gevolge van dit hoge tempo is er naar het oordeel van de commissie op een aantal in de adviesaanvraag vermelde geschilpunten nog geen sprake van een voltooid overleg. Zonder inhoudelijk op de materie in te gaan, denkt de commissie hierbij met name aan het kostenaspect en aan de manier van het reizen ten aanzien van de medewerkers die voor het heen en weer reizen tussen woonplaats en plaats van tewerkstelling van eigen vervoer gebruik wensen te maken en tevens aan de onduidelijkheden die bestaan ten aanzien van de 55+ regeling. Met betrekking tot dit laatste punt is de commissie van mening dat meer gedetailleerd zou moeten worden gezien welke de verschillende financiële gevolgen zijn van het koppelen van een ontslag aan de SBK-wachtgeldregeling dan wel aan het Werkloosheidsbesluit defensiepersoneel. Naar het oordeel van de commissie dient hierin door het bevoegd gezag aan de centrales meer duidelijkheid verschaft te worden.

Het door de centrales van overheidspersoneel tijdens de overlegvergaderingen in de BCBPKM naar voren gebrachte negatieve oordeel over het wonen in Den Helder acht de commissie niet relevant, nu de inconveniënten die daaruit voortvloeien onderwerp van overleg zijn geweest. De commissie stelt vast dat overplaatsingen nu eenmaal altijd leiden tot verandering in woonomgeving en dat het een kwestie van appreciatie is of de nieuwe woonomgeving wel of niet wordt gewaardeerd.

Uit hetgeen ter hoorzitting is gebleken stelt de commissie vast dat beide partijen het eens zijn over het feit dat aan het betrokken personeel zo snel als mogelijk is zekerheid verschaft moet worden.

De commissie adviseert nader overleg te voeren over de hierboven door haar met name genoemde geschilpunten, waarmee de commissie geenszins beoogt de agenda van dat nadere overleg vast te stellen.

's-Gravenhage, 10 juli 1997

De Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst,

Prof. H. J. L. Vonhoff,
voorzitter

Th. H. Dragt,
secretaris

Prof. dr W. van Voorden,
lid

Prof. mr M.G. Rood,
lid

Prof. mr G.L. Coolen,
bijzonder lid

drs J.W. Wiggers,
bijzonder lid
